

87

16. ágúst

AUGLÝSING

um staðfestingu ráðuneytisins á lögreglusamþykkt fyrir Eskifjarðarhrepp í Suður-Múlasýslu.

Samkvæmt lögum nr. 26, frá 8. september 1931, um breytingar á lögum nr. 18 frá 20. október 1905, um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, er hér með staðfest eftirrituð

L Ö G R E G L U S A M Þ Y K K T

fyrir Eskifjarðarhrepp í Suður-Múlasýslu.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða er ætlað til almennings afnota, svo sem leikvelli, torg, bryggjur, bólvirki o. s. frv.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annara samkomuhúsa, eða annarstaðar þar sem almenningur kemur saman, þá skulu menn haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lög-reglan setur til þess að varðveita góða reglu.

3. gr.

Allir, sem fara um götur kaupsins utan gangstétta, hvort heldur eru gangandi, riðandi, í vagni, í bifreið, á hjólum eða öðrum farartækjum, skulu, þá er þeir mæta einhverjum, eða einhver vill komast fram fyrir þá, halda sér, gripum síns og farartækjum á vinstri helmingi akbrautarinnar eingöngu og svo nærri götubrún eða gangstétt, sem auðið er. Við krossgötur skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem er til hægri handar.

4. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blistra, syngja hátt, eða hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi athæfi, sem raskar allsherjarreglu, eða ónáðar vegfarendur eða þá, sem búa í nágrenninu.

5. gr.

Enginn má ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast neitt það að, sem ónáðar húsbúendur. 16. ágúst

87

6. gr.

Á fjölförnum götum, eða þar sem hætta getur af stafað, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, „stikk“ eða „klink“, ekki gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða leiki, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan í vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, sem til óþæginda getur orðið.

7. gr.

Enginn má skjóta úr byssu, rifli eða skammbyssu, af boga eða öðrum skotvopnum, yfir götu eða á götu né á svæði, sem almenningur fer um eða ætlað er til almenningsnota, né heldur kveikja í púðri, olíu, benzíni eða öðrum eldfimum efnum eða sprengiefnum, og ekki kasta frá sér steinum, glerbrotum, snjóköggum, slori, vatni eða öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum þeim, er um fara. Nauðsynlegar sprengingar má aðeins gera við götur, torg, eða á almannafæri, með leyfi lögreglustjóra, og skal ætíð, þegar sótt er um leyfi til slíks, tilgreina, hver framkvæmi verkið, og ber bæði verkstjóri og sá, sem verkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt.

8. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, nema hann sé á leið af eða á grimudansleik eða álfadans, ekki heldur í búningi, sem mishýður velsæmi eða raskar almennri reglu. Einnig er bannað að sýna af sér hneykslanlegt athæfi á almannafæri, svo sem með ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gegna þarfinda sinna á hneykslanlegan hátt.

9. gr.

Druknum mönnum, sem finnast ósjálfbjarga eða eru með óspekkir á almannafæri, skal ráðstafa á tryggilegan hátt, þar til þeir eru komnir til sjálfs sín aftur. Þeim mönnum, sem sökum ölæðis hafa í frammi hávaða eða ósæmlegt athæfi eða látbragð á almannafæri, skal ráðstafa á sama hátt, þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir þá ennfremur sæta sektum eftir samþykkt þessari fyrir röskun á allsherjarfriði og reglu, er þeir kunna að hafa valdið með drykkjuskap sínum og ólátum.

10. gr.

Hver sá, sem staddur er utan dyra eða í opinberum samkomuhúsum innan takmarka hreppsins, er skyldur til að segja til nafns síns, ef lögregluvaldið krefst þess.

87

16. ágúst

11. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögregluvaldsins. Ef nauðsyn ber til, getur lögregluvaldið krafði sér til aðstoðar hvern fulltíða karlmann, sem viðstaddur er, til þess að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga slíkir menn á fullum bótum úr hreppssjóði fyrir tjón, er þeir kunna að bíða við það á fatnaði eða limum, en hreppssjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI

Ákvæði um að gera umferðina greiða.

12. gr.

Enginn má ótilkvaddur rjála við opinberar eignir í hreppnum.

13. gr.

Án leyfis lögreglunnar má enginn setjast að á götu eða almannafæri til að selja vörur eða reka aðra atvinnu.

Enginn má án leyfis hlutaðeigandi umráðamanns láta fyrirberast á umgirtu svæði eða öðrum stöðum, þar sem gengið er inn í hús eða garða, né fara inn í hús manna í óleyfi.

14. gr.

Á almannafæri má enginn leggja, hengja upp né setja neitt, sem tálmar umferð manna, hvort heldur það eru vörur eða annað. Þó mega þeir, sem flytja vörur eða aðrar nauðsynjar heim til sín og ekki geta lagt þær á eigin lóð, leggja þesskonar frá sér á meðan á flutningi stendur, en þeim ber að gæta þess, að gera öðrum sem minnstan farartálma. Vagnar og önnur flutningatæki mega aldrei standa á götu eða stræti lengur en á meðan þau eru losuð eða fyllt, og aldrei mega slík tæki standa þvert yfir götu, heldur skal þess alltaf gætt, að þau standi langs eftir götu og sem næst götubrún.

15. gr.

Á götu eða annarsstaðar á almannafæri má ekki vinna neina vinnu, sem tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, svo sem höggva eða sprengja grjót, telgja tré, járna hesta eða því um líkt. Bannað er að hrista gólfábreiður, viðra sængurföt, eða hengja til þerris á götu, torgi eða öðru almannafæri þvott eða annað.

16. gr.

Engum, sem ekki er fullra 14 ára að aldri má trúá fyrir sleða, vagni eða kerru, sem hestur dregur, né heldur flutningatækjum á landi eða sjó, sem knúð eru með vélaafli.

17. gr.

Þeir, sem riða eða aka um götu eða stræti, skulu viðhafa alla varúð, og er öllum bannað að riða nema fót fyrir fót fram hjá húsdryum og fyrir götuhorn

eða út og inn um port eða garðshlið. Svo er og stranglega bannað að riða hrað-
 ara en hægt tölt á götum kaupsins, og eru þeir, sem riða eða aka, skyldir til
 að gera fótgangandi mönnum, sem á undan þeim er, viðvart í tæka tíð. Fælna
 hesta má ekki nota fyrir vagni eða sleða. Hvorki fælna né slæga hesta má reka
 lausa um götur kaupsins. Vagnar eða sleðar með hesti fyrir mega aldrei
 standa á götu eða almannaferi í hreppnum, nema ökumaður eða annar vel hæf-
 ur maður gæti hestsins.

87

16. ágúst

18. gr.

Það er bannað að riða eða aka á móti skruðgöngum og líkfylgdum eða fram
 hjá þeim. Skal vikja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar meðan þær
 fara fram hjá.

19. gr.

Hjólreiðarmenn skulu fara hægt og gætilega um götur kaupsins, svo og
 þeir, sem aka farartækjum, sem knúð eru með vélaafli, og skulu þeir ætíð hafa
 bjöllur eða lúðra á farartækjum sínum og gæta þess að gera aðvart í tæka tíð,
 þeim, sem á undan fara, og ætíð hringja eða blása í lúður áður en þeir fara fyrir
 götuhorn eða framhjá dyrum, er liggja nærri götu. Ennfremur er þeim skylt að
 hafa ljósker á slikum farartækjum, og hafa þau tendruð er þeir eru á ferð, frá
 því að skyggja tekur á kvöldin og þar til hjart er orðið að morgni.

20. gr.

Menn, sem bera orf og ljái um göturnar eða á öðru almannaferi, skulu hafa
 það sitt í hvoru lagi.

21. gr.

Lausa hesta skal jafnan reka hægt og gætilega um götur kaupsins, og
 aldrei má siga hundum á skepnur nærri götu. Hestar í kaupúninu, ef þeir eru
 þar staddir, skulu ætíð hýstir um nætur á veturna.

22. gr.

Naut, sem farið er með um götur kaupsins, skulu ætíð leidd í nægilega
 traustu bandi, og að minnsta kosti tveir menn fylgja hverju nauti árgömlu eða
 eldra. Aldrei mega naut standa úti á götu eða öðru almannaferi gæzlulaus. Naut
 mega ekki ganga laus með kúm hreppsúa.

23. gr.

Enginn má etja hundum saman né siga þeim á fólk, og verði einhver var
 við, að hundur ræðst á mann, er hann skyldur til að aftra því. Hundar, sem ráðast
 á menn eða skepnur, eða elta skepnur úti um haga, eru rétttræpir hvar sem þeir
 sjást úti. Hundar mega ekki vera lausir úti um nætur svo nokkru ónæði valdi
 íbúum hreppsins. Flækingshunda, sem ekki eru í eign eða umsjá neins manns,
 skal lögreglustjóri láta handsama og auglýsa. Gefi enginn sig fram innan þriggja
 sólarhringa og greiði áfallinn kostnað, skal lóga slikum hundum, ef enginn vill
 taka þá að sér.

87

16. ágúst

Ekkert má það hafa í opnum glugga við götu, sem niður getur fallið og valdið skaða þeim, er um fara, og ekki má heldur leggja eða hengja neitt það upp á hús eða hafa laust á húsum uppi, er skaða getur valdið vegfaröndum, og bera eigendur og umráðamenn húsanna ábyrgð á þeim skaða, er stafar af hirðuleysi þeirra í þessu efni.

25. gr.

Enginn má gera skurði í götur eða torg hreppsins né raska þeim á nokkurn hátt, nema hann hafi til þess leyfi hreppsnefndar. Fáist slíkt leyfi, skal verkið unnið þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, frá því fer að skyggja að kveldi og þar til albjart er orðið að morgni. Að öðru leyti gerir hreppsnefnd og lögreglustjóri þær ráðstafanir, er þurfa þykir til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Ef slíkt verk dragast úr hófi fram, getur hreppsnefnd eða lögreglustjóri, eða bæði í sameiningu, látið ljúka verkinu og sett götur eða torg í samt lag aftur, á kostnað þess, er verkið átti að framkvæma.

26. gr.

Þegar hús eru byggð að nýju eða eldri hús rifin og byggð upp að nokkru eða öllu leyti, skal eigandanum, ef húsið liggur við götu eða svæði, sem almenningur fer um, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur til að afstýra hættu, farartálma eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannaþæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og má ekki liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, mól, leifar af verkefni og annað, sem af byggingunni stafar, skal eigandinn færa burtu þegar húsgerðinni er svo langt komið, eða verki því, er unnið er að, að því verði við komið.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er flutt í burtu, án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda eða umboðsmanni hans skylt að ganga svo frá rústunum, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óþrýði af.

27. gr.

Palla, stoðir og annan útbúnað við húsasmíðar eða önnur mannvirki, eða viðgerðir á þeim, skal gera nægilega traust. Heimilt er lögreglunni að gera ráðstafanir hér að lútandi. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggapvott eða þesskonar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir jarngöddum að neðan, ef stiginn er meira en 4 metra langur. Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannaþæri eftir að dimmt er orðið. Brot gegn ákvæðum þessarar greinar, eða fyrirskipunum lögreglunnar, hér að lútandi, eru á ábyrgð þess, er verkið vinnur eða annast, eða ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

28. gr.

Áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru við bryggjur eða hús, sem liggja við alfaraveg, skulu vera nægilega traust, og þeir, sem þau nota, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Sama ábyrgð hvílir á eigendum, umráðamönnum og þeim, er verkið framkvæmir, og á brotum gegn 27. gr.

29. gr.

Sporbrautir, sem liggja eftir götu endilangt eða yfir, skulu því aðeins leyfðar, að þær að dómi hreppsnefndar séu taldar nauðsynlegar. Skulu allar slíkar sporbrautir falla niður í veginn þannig, að þær valdi ekki vegfarendum farartálma. Þar sem sporbrautir liggja yfir götu eða eftir, skulu þeir, sem með vagnana fara, gæta þess, að ekki hljótist tjón af, enda er slíkt á ábyrgð eiganda eða umráðamanna og þeirra, sem með fara, þá er slys ber að höndum. Geti sá, er með vagninn fer, ekki bætt tjónið, ber eiganda eða umráðamanni að gera það.

30. gr.

Þakjárn, sem notað er yfir fiskstakka eða annað, skal bundið eða á annan hátt fest svo vel, að það fjúki ekki í stormi. Bannað er að hafa þakjárn eða parta af þakjárninu laust úti og hafa eigendur ábyrgð á, að slíkt fjúki ekki öðrum til tjóns eða meiðsla. Sama gildir og um spýtnarusl og annað, sem meiðslum getur valdið ef fýkur.

31. gr.

Báta eða annað má aldrei setja á vegi eða annan alfaraveg eða svo nærri, að nokkur hluti þess gangi inn á veginn eða yfir hann og getur hreppsnefnd eða lögreglustjóri eða hvor um sig, látið færa slíka muni í burtu á kostnað og ábyrgð eiganda eða umráðamanns, ef hann ekki gerir það sjálfur, eftir að hafa verið aðvaraður.

III. KAFLI

Um friðun almenningsigna.

32. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka, né á annan hátt spilla eignum hreppsins, hvort heldur það eru vegir, vatnsból, byggingar, rafáhöld, rafþræðir, götuljósker, símar eða annað, sem ætlað er til almenningsnota.

33. gr.

Enginn má rita, rispa, tjarga, teikna né mála á hús manna eða girðingar neitt það, er hneyksli getur valdið, skemmdum eða óprýði. Enginn má heldur skemma girðingar þær, er standa um afgirta garða, reiti, tún eða önnur mannvirki. Það er bannað að klifra yfir þær eða fara í gegnum þær, nema með leyfi eiganda eða umráðamanna. Enginn má á nokkurn hátt vísvitandi spilla nokkrum

87 eignum hreppsþúa. Komi slíkt fyrir, skal sá, er veldur, bæta fullum bótum þann 16. ágúst skaða, sem hann gerir.

34. gr.

Enginn má skemma, troða eða spilla á annan hátt ræktuðum blettum, matjurtagörðum eða skrudgörðum manna, hvort sem girt er eða ógirt. Ekki má heldur skemma plöntur né á nokkurn hátt spilla neinu í grafreit hreppsins eða saurga hann á nokkurn hátt.

35. gr.

Auglýsingar má ekki festa á íbúðarhús manna án þeirra leyfis. Bannað er að festa upp auglýsingar með járnnöglum eða öðrum nöglum á síma- eða rafmagnsstaura og aðrar opinberar eignir, eða eignir einstakra manna, nema með leyfi hlutaðeigenda. Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður þegar þær hafa náð tilgangi sínum. Opinberar auglýsingar má enginn taka niður í óleyfi, né skemma þær eða gera ólæsilegar á nokkurn hátt.

36. gr.

Enginn má skjóta fugla eða seli á annara fjörum nema með leyfi landeiganda.

IV. KAFLI

Um reglu á veitingastöðum og almennum skemmtistöðum.

37. gr.

Hverjum, sem hefir veitingasölu, hverju nafni sem nefnist, er skylt að gera allt, sem í hans valdi stendur, til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góða reglu.

38. gr.

Á veitingastað má enginn sýna af sér ofsalegt athæfi eða látbragð, hávaða eða nokkra ósæmilega hegðun.

39. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala, matar og drykkjar eða gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar. Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

40. gr.

Allir almennir veitingastaðir og samkomustaðir skulu vera lokaðir frá 11½ að kvöldi til kl. 6 að morgni og allir gestir, sem ekki hafa náttstað þar, skulu hafa farið út, ekki síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er. Heimilt er félögum að halda samkvæmi, dansleiki og aðrar skemmtanir, sem ekki eru bundnar við neinn vissan lokunartíma,

ef ekki taka þátt í þeim aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Sama gildir um brúðkaup og samsæti einstakra tiltekinna manna.

87

16. ágúst

41. gr.

Enginn má fyrir borgun halda opinberar skemmtanir, án leyfis lögreglustjóra. Sé slíkt leyfi veitt, skal það bundið því skilyrði, að hlýtt sé fyrir mælum þeim, sem kunna að verða sett með þar að lútandi reglugerð fyrir Eskifjarðarhrepp. Leyfishafi skal auk þess skyldur að hlýða þeim fyrir mælum, er lögreglan kann að setja til þess að varðveita góða reglu, velsæmi og hreinlæti. Leyfishafa er og skylt að hlýða fyrir mælum heilbrigðisnefndar um ræstingu og hreinlæti í húsrúminu, og skal það ætíð nýræst, þegar samkoma byrjar og nægileg hrákaílát við hendina.

42. gr.

Á opinberum samkomum mega áheyrendur eða áhorfendur ekki trufla samkomuna með ósæmilegu látbragði eða hávaða, svo að aðrir geti ekki notið þess, er fer fram.

43. gr.

Í húsum þeim, sem opinberar samkomur eru haldnar í, skulu vera, að minnsta kosti tvennar dyr til útgöngu, og skulu hurðir falla út.

44. gr.

Við hvert veitingahús eða almennt samkomuhús skal eigandinn láta gera náðhús og salerni, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húsráðandi sjá um, að því sé ávallt haldið vel hreinu.

45. gr.

Ef sýndar eru myndir, sem að dómi lögreglustjóra eru siðspillandi, hvort sem það eru skuggamyndir eða kvikmyndir, getur lögreglustjóri bannað að sýna þær. Hann getur og bannað, ef honum sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft vond áhrif á þau.

46. gr.

Þegar samkoma stendur yfir fram á nótt, skulu þeir eða sá, sem fyrir henni stendur, láta gæta allrar varúðar við eldshættu, og ef enginn býr í húsinu, skal hann fullvissa sig um, áður en skilið er við það, að ekki sé neinstaðar í því óslökktur eldur.

47. gr.

Sérhverjum, sem sjúkling hefir á heimili sínu, er heimilt að fá bannað, að almennar samkomur sem háreisti geta valdið, séu haldnar svo nærri húsi hans, að hætta geti stafað af fyrir ónæði.

V. KAFLI

Um samgöngur við skip.

48. gr.

Lögreglustjóri hefir heimild til, ef hann telur þess þörf til tryggingar góðri reglu og velsæmi, að gefa út fyrirskipanir og bönn gegn samgöngum við skip, er komá frá útlöndum, eða eru útlend, en skýra skal hann þegar í stað stjórnarráðinu frá slíkum fyrirskipunum og bönnum.

VI. KAFLI

Um börn á götum kaupsinsins.

49. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skylt að annast um, að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri. Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri síðar en kl. 8 á kvöldin á tímabilinu frá 1. október til 30. apríl, og ekki seinna en kl. 10 frá 1. maí til 30. september, nema þau séu í fylgd með fullorðnum. Lögreglustjóri getur bannað börnum, sem ekki ganga þar til vinnu né eiga erindi, að vera á bryggjum kaupsinsins eða við fisk- og pakkhúsin, þegar verið er við fiskvinnu eða upp- og útskipanir.

VII. KAFLI

Um ágang búpenings.

50. gr.

Meðan sauðfjáreign er í hreppnum, skal ávallt vera til 5 manna nefnd, skipuð sauðfjáreigendum og jarðeigendum en valin af hreppsnefnd til eins árs í senn. Skal nefnd þessi kosin í fyrsta sinn, þegar lögreglusamþykkt þessi öðlast gildi, og síðan í janúarmánuði ár hvert.

Hlutverk nefndar þessarar er að annast allar framkvæmdir, sem sauðfjáreigninni í hreppnum við koma, svo sem: að sjá um, að öllu sauðfé sé komið burt úr kaupsíninu, samkvæmt ákvæðum 51. greinar, annast fjallgöngur, senda menn í aðra hreppa á réttir eftir fé á haustin og hafa allar aðrar framkvæmdir um fjallskil, samkvæmt gildandi fjallskilareglugerð. Skal hún semja fjallskilaseðil á hverju hausti og leggja fyrir hreppsnefndina til samþykktar. Ennfremur skal nefndin sjá um handsömun á ágangsfénaði. Allir sauðfjáreigendur og jarðeigendur í hreppnum eru skyldir til að hlýða fyrirmælum þessarar nefndar.

51. gr.

Enginn má hafa sauðfé heima í kaupsíninu á tímabilinu frá 1. júní til 20. september, nema í fjárheldri girðingu eða svo öruggri gæzlu, að ágangur á annara land geti ekki af hlotizt.

52. gr.

Enginn má láta hross ganga laus í kaupþúninu, nema í gripheldri girðingu sé, sama gildir um geitfé og nautpening. 16. ágúst

87

53. gr.

Hænsn, endur og aðrir alifuglar skulu alltaf byrgðir í heldum girðingum á tímabilinu frá 1. maí til 30. september ár hvert.

54. gr.

Allan kostnað, er leiðir af ráðstöfunum, er gerðar kunna að vera út af ágangi fénaðar og alifugla, greiðir eigandi fjárins, sömuleiðis tjón það, er ágangurinn kann að hafa valdið og skal sá skaði metinn af lögreglustjóra og tveimur mönnum, öðrum völdum af eiganda fjárins og hinum af tjónþola. Allan þann kostnað, er leiða kann af ráðstöfunum, er nefnd sú sem um getur í 50. gr. kann að gera, greiða fjáreigendur eftir því sem nefndin ákveður.

VIII. KAFLI

Um almennt hreinlæti og þrifnað.

55. gr.

Heilbrigðisnefndin hefir eftirlit með öllu því, sem að almennum þrifnaði lýtur, eftir þeim ákvæðum, sem þar um eru sett eða kunna að verða sett með heilbrigðissamþykkt fyrir hreppinn eða samkvæmt henni.

IX. KAFLI

Um tryggingu fyrir hættum.

56. gr.

Vatnsból skulu vera svo vel byrgð, og svo traustlega, að engum, hvorki mönnum né skepnum geti stafað hættu af þeim. Sama gildir um safngryfjur.

57. gr.

Mannvirki og annað, sem ótalið er í 56. gr. og sem nokkur hættu getur stafað af, mönnum eða dýrum, skal vera svo tryggilega um búíð, að engin hættu geti af stafað, að dómi lögreglustjóra.

Ef eigandi eða umráðamaður lætur farast fyrir, eftir boði lögreglustjóra, að gera slík mannvirki og umræðir í þessum kafla svo tryggileg, að hættulaus séu, má lögreglustjóri láta gera það á hans kostnað.

58. gr.

Bannað er að nota gaddavirsgirðingar meðfram vegum í hreppnum og hvergi nær íbúðarhúsum eða almannaferi en sex metra.

X. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði o. fl.

59. gr.

Samþykkt þessi nær yfir Eskifjarðarhrepp í Suður-Múlasýslu.

60. gr.

Brot gegn lögreglusamþykkt þessari varða sektum allt að 500 krónum, ef ekki liggur þyngrri hegning við að lögum.

Ef kenna má yfirsjón, sem barn drýgír, skort á hæfilegri umsjón foreldra eða umráðamanna, er ganga þeim í foreldra stað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

61. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem skylda hans er samkvæmt samþykkt þessari eða fyrirskipun lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið gera það. Kostnað við þetta og yfirleitt kostnaður sá, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, er lögreglustjóri gerir eða lætur gera til þess að hindra brot gegn því, sem bannað er í samþykkt þessari, greiðist af þeim, sem brýtur. Ef hlutaðeigandi reynist ekki fær um að greiða kostnaðinn, greiðist hann úr sveitarsjóði.

62. gr.

Kostnaður sá, sem að öðru leyti leiðir af samþykkt þessari og ekki verður krafinn af einstökum mönnum, greiðist úr sveitarsjóði.

63. gr.

Mál, sem rísa kunna út af samþykkt þessari, skal farið með sem almenn lög-reglumál og skulu allar sektir fyrir brot á henni renna í sveitarsjóð.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. september 1933.

Þetta birtist hérmeð til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 16. ágúst 1933.

Magnús Guðmundsson.

Gissur Bergsteinsson.